

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 290/2017-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Co 415/2013 z 2. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. apríla 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o. (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 415/2013 z 2. októbra 2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobcu v právnej veci vedenej Okresným súdom Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“), ktorej predmetom je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní, v ktorom sťažovateľka vystupovala ako oprávnená a v ktorom je okresný súd zároveň tým orgánom súdnej moci, ktorý sťažovateľke ňou požadovanú náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobil. Skutočnosti deklarované sťažovateľkou v jej žalobnom návrhu doručenom okresnému súdu a vychádzajúcom z jej nesúhlasu spočívajúceho predovšetkým v tom, že súd, ktorý škodu spôsobil, by mal rozhodovať o jej náhrade, tento vyhodnotil ako námietky zaujatosti podané proti jednotlivým sudcom zaradeným na tento súd a v ďalšom postupe rozhodol o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesené námietky zaujatosti podľa položky č. 17 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru sťažovateľky napadnuté uznesenie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení jej návrhu predostretého v podanej žalobe ako námietky zaujatosti, hoci toto podanie nebolo dostatočne určité a nespĺňalo náležitosti námietky zaujatosti upravené v zmysle dikcie ustanovenia § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov.

V petite podanej sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa

čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým uznesením krajského súdu, ktoré zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažnosti a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podanej sťažnosti je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých napádala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v okolnostiach jej predmetných právnych vecí, o posúdení jej návrhov predostretých v žalobách podaných podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov [(v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov predovšetkým pri postupe podľa § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov)], ako aj námietok zaujatosti a táto skutočnosť bola podstatnou pre následné vyrubenie súdneho poplatku vo výške 66 € za podanú námietku/námietky zaujatosti. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 307/2014, I. ÚS 308/2014, I. ÚS 309/2014, I. ÚS 310/2014, I. ÚS 435/2014, I. ÚS 439/2014, I. ÚS 441/2014, I. ÚS 516/2014, I. ÚS 744/2014, I. ÚS 800/2014, II. ÚS 61/2014, II. ÚS 273/2014, II. ÚS 295/2014, II. ÚS 461/2014, II. ÚS 462/2014, II. ÚS 463/2014, II. ÚS 467/2014, II. ÚS 468/2014, II. ÚS 488/2014, II. ÚS 646/2014, II. ÚS 700/2014, II. ÚS 732/2014, II. ÚS 882/2014, III. ÚS 496/2014, III. ÚS 497/2014, IV. ÚS 498/2014, III. ÚS 482/2014, III. ÚS 483/2014, III. ÚS 484/2014, III. ÚS 506/2014, III. ÚS 508/2014, III. ÚS 509/2014, III. ÚS 604/2014, IV. ÚS 219/2014, IV. ÚS 220/2014, IV. ÚS 236/2014, IV. ÚS 237/2014, IV. ÚS 239/2014, IV. ÚS 240/2014, IV. ÚS 241/2014, IV. ÚS 242/2014, IV. ÚS 243/2014, IV. ÚS 244/2014, IV. ÚS 245/2014...), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovanom prípade nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu tejto sťažnosti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších sťažovateľkou uplatnených návrhoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2017